

УЛУУЗ

НОЯБРЬ

11

1980

(166) 1967-чи ялдан чыгар.

ГЭРИБЭ АДАМ

О на шайр иди, на машһур адам,
Анчаг дунја илэ бир иди дәрди.
О да һаһы кими һәр сәһәр-ахшам
Ишэ тәләсәрди, ишдән дөнәрди.

Анларды дунјаны дәриндән-дәрин.
Пешиман дејилди доғулдуғуна.
Бә’зән сыхылса да үрәји, яғин
О, фикир вермәзди һеч заман буна.

Нитг сөйләмәди гәбр үстүндә о.
Тоғда да чәкинди сағлыгдан, тостдан.
Өлүм—сон һәдәфә санчылан бир ох,
Доғум—сона гәдәр кәриләк каһан.

Һеч кәсдән һеч јердә јохду үмүс.
Гәлбиндә бир дәрја дағаланарды.
Нәфсинин нөкәри, шөһрәт дәлиси
Белә кимсәләри аһмаг сәнарды.
Бир кимсә онунла сөвдәләшмәди,
О да бир нәфәрә үрәк ачмәди.
Нә мәнсәб, нә сәрвәт, нә шөһрәт, нә ад
Ону ејләмәди бир ан нараһат.

Көзә дүртүлмәјән ади бир оттәк
Өмрү баша вурду бөјүк бир үрәк.

О һардан кәлмишди? Билмәди һеч кәс,
Дунјадаһ сәссизчә өлүб кетди о.

Бу мо’чүз дунјанын тағазасына
Мәнчә бир дојунча күлүб кетди о.

ЧӘННӘТ (ЗАРАФАТ)

Кичик гардашымы әјләндирмәкчүн
Нағыллар данышдым мән она бир күн
Ширин әфсанәли чәннәт бағындан—
Көвсәр чешмәсидән, суд булағындан.
Ертәси вермәјиб фотә фүрсәти
Деди:—Көстәр мәнә сән о чәннәти.
Нә дејә биләрдим?
Бәрәлди көзүм,
Гурдуғум тәләјә дүшмүшдүм өзүм.
Нағылда дејилән чәннәт адына
Күллү бир бағчаны көстәрдим она.
Мән ону алдатдым,

Дилләнди үрәк:
— Ону әјләндирди јалан чәннәтин.
Аһма бөјүкләрә нағыл демијәк,
Онлары алдатмаг чәтиндән чәтин.

Өзбәкчәдән чевирәһи
Б. БАҲАБЗАДӘ.